589/00

Den 13. marts 2000 blev i sag nr. 51.075:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Forsikringsselskabet
Himmerland G/S
Himmerlandsgade 110
9600 Aars

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Forsikringsselskabet Himmerland G/S, klager over selskabets sagsbehandling.

I klagerens skrivelse af 30/1 1999 til selskabet hedder det: ”Jeg blev i går, fredag d. 29/1, ringet op af politiet, der – som en slags mellemmand – bad mig anmelde til mit forsikringsselskab, at jeg havde påkørt en kørelærers bil på F.’s parkeringsplads d. 29. kl. 11,45. Jeg afviste beskyldningen, da jeg hverken havde hørt eller mærket noget til en påkørsel under min udbakning fra en markeret plads. Følgelig bad jeg politiet sige til den pågældende kørelærer, at han selv kunne kontakte mig, hvis han mente at jeg var skadevolder. Det gjorde han også telefonisk. Men jeg ved ikke hvad han hedder. I mellemtiden havde jeg fået tid til at undersøge bilen. Der var og er intet usædvanligt at se på bilen. Hvorfor jeg afviste kørelæreren, men foreslog ham at komme ud til min bopæl, så vi kunne se på bilen i fællesskab, hvilket han afslog. Jeg måtte derfor henvise ham til hhv. at anmelde mig og sagsøge mig. Forsikringsselskabets døgntelefon svarer ikke, hvorfor jeg for god ordens skyld sender nærværende orientering.”

Selskabet meddelte i skrivelse af maj 1999 (fejlagtigt dateret til 29/1 1999), at man på baggrund af bl.a. modpartens skadeanmeldelse samt et uvildigt vidnes udsagn havde anerkendt erstatningspligten, og at man i anledning af skaden havde udbetalt en erstatning på 8.632,99 kr. Af skrivelsen fremgår endvidere, at skaden ville føre til, at forsikringen ville blive bonusreguleret med tilbagevirkende kraft fra 1/4 1999, og at man i nærmeste fremtid ville fremsende en opkrævning på den resterende præmie.

Klageren protesterede i skrivelse af 29/5 1999 til selskabet over, at man havde pålagt ham den fulde skyld. Af skrivelsen fremgår endvidere: "Jeg har noteret mig, at selskabet har stillet mig overfor en fuldbyrdet kendsgerning. For min regning. Jeg er hverken bekendt med reparationens omfang eller den påståede skades placering på kørelærerens vogn. Da en herværende Volvoekspert ikke har kunnet finde hverken en skramme eller anden tegn på påkørsel har jeg som tidligere meddelt forgæves anmodet kørelæreren om at stille sin bil ud til den pågældende Volvo-reparatør, så en evt. skade kunne verificeres. Jeg har endvidere noteret mig, at Himmerland er bekendt med et 'uvildigt' vidne. Hvor ved selskabet iøvrigt fra, at vedkommende er 'uvildig'. Til min endelige stillingtagen udbeder jeg mig uden yderligere forhaling a) oplysning om navn og adresse på såvel skadelidte som det mulige vidne samt skadelidtes forsikringsselskab samt b) oplysning om hvor stor en fordyrelse af årspræmien en degradering til 9. klasse medfører samt om denne er flerårig. Endelig udbeder jeg mig den nærmeste vedtægtsmæssige opsigelsesdato for samtlige mine forsikringer hos Himmerland."

Selskabet fremsendte den 4/6 1999 sålydende skrivelse til klageren: "Vi har hermed fornøjelsen, at fremsende police i forbindelse med ændring/nytegning af Deres forsikringer. Vi beder Dem kontrollere, at policen stemmer overens med det aftalte. Har De spørgsmål, er De velkommen til at kontakte os."

I skrivelse af 6/6 1999 opsagde klageren samtlige sine forsikringer, og af skrivelsen fremgår bl.a.: "I skrivelse af 30/1 d.a. har jeg meddelt Himmerland, at en anden Gs-forsikringstager dagen før d. 29. havde anmeldt mig for en påstået påkørsel under min frakørsel fra en P-plads. Jeg kendte ikke noget til en påkørsel og anmelderen ønskede ikke at påvise en skade på hans bil. Jeg meddelte Himmerland, at jeg så måtte afvente evt. sagsanlæg. I den forløbne periode har anmelderen overfor selskabet fremlagt en

erklæring fra trediemand, dateret d. 7/3. En erklæring, der giver en helt anden beskrivelse end anmelderens oprindelige forklaring. Uanset den differerende forklaring har Himmerland uden at informere mig accepteret at være erstatningsansvarlig for den ikke dokumenterede skade. Hvorefter selskabet vil tørre beløbet af på mig gennem et antal år ved skriftligt at postulere, at jeg har aftalt en nytegning af personbilsforsikringen. Det er selskabets sag at ville betale reparationen. Men i medfør af tilgrundliggende policer er jeg berettiget til at opsige forsikringsengagementet med Himmerland, og det gør jeg hermed. Opsigelsen gælder alle mine og min ægtefælles forsikringer pr. hovedforfaldsdatoerne hhv. 1/10 1999 og evt. 1/4 2000. Der vil tilgå selskabet meddelelse fra det forsikringsselskab, der skal overtage hhv. lovpligtig bilansvar og bygningsbrand."

Den 16/7 1999 fremsendte selskabet en rykker på restancebeløbet på 2.248,50 kr., hvilket beløb klageren – for at undgå at få taget nummerpladerne - betalte ved check den 16/7 1999.

Klageren har på sekretariatets forespørgsel oplyst, at han ikke har skiftet forsikringsselskab, og at bilforsikringen således først udløber til hovedforfald 1/4 2000.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**5.2 Præmietrin** Når forsikringen har løbet skadefrit et helt forsikringsår fra hovedforfaldsdatoen på samme præmietrin, rykkes frem til næste præmietrin. For hver skade rykkes fra førstkommende forfaldsdag 2 præmietrin tilbage i forhold til det præmietrin, der var gældende på skadestidspunktet. Ved skade forstås forsikringsbegivenhed, der direkte eller indirekte gennem udligning med andre krav, medfører udgifter for selskabet. … **5.7 Opsigelse** Fremgår andet ikke af policens øvrige bestemmelser, kan forsikringen fra hver af siderne opsiges med 3 måneders skriftligt varsel til en hovedforfaldsdato. Efter enhver anmeldt skade kan forsikringen fra hver af siderne indtil 1 måned efter skadens afslutning opsiges med 14 dages skriftligt varsel."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen, herunder den fremlagte vidneerklæring, og kan som ubestridt lægge til grund, at klageren på skadetidspunktet befandt sig på den pågælden-

de p-plads. Nævnet kan på baggrund af vidnets fremstilling af sagen ikke kritisere, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar.

Selskabet har i overensstemmelse med sædvanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator. Det havde været ønskeligt, om taksatoren havde besvaret klagerens indsigelser, men nævnet har ikke på basis af de tilvejebragte oplysninger grund til at tro, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, eller at taksatoren har valgt en dyrere reparationsmåde end nødvendigt. Dette er ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse vedrørende omfanget af skaden ikke vil kunne begrunde et andet resultat. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald ske for domstolene.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at der fra førstkommende forfaldsdag efter skade rykkes 2 præmietrin tilbage, hvorfor nævnet ikke kan kritisere den af selskabet foretagne præmieregulering.

Klageren har i skrivelse af 29/5 1999 anmodet selskabet om at redegøre for såvel de præmiemæssige konsekvenser som den nærmeste vedtægtsmæssige opsigelsesdato for samtlige hans forsikringer i selskabet. Selskabet har ikke over for klageren redegjort herfor. Nævnet finder, at selskabet – i henhold til Forbrugerombudsmandens retningslinier fra maj 1990 – burde have givet klageren mulighed for selv at betale skaden. Selskabet må derfor nu give klageren mulighed for at betale skaden for at undgå præmiestigning.

Klageren har i skrivelse af 6/6 1999 opsagt samtlige sine forsikringer ”pr. hovedforfaldsdatoerne hhv. 1/10 1999 og evt. 1/4 2000”. Nævnet må opfatte dette således, at klageren har ønsket at opsige forsikringerne med så kort varsel som muligt. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 5.7., at forsikringen indtil 1 måned efter skadens afslutning kan opsiges med 14 dages skriftligt varsel. Nævnet må lægge til grund, at skrivelsen dateret 29/1 1999, hvormed skaden blev afsluttet, rettelig må have været afsendt i perioden 24/5 1999 til 29/5 1999, da klageren besvarede skrivelsen. Klagerens skrivelse af 6/6 1999 ligger således indenfor den i forsikringsbetingelsernes pkt. 5.7. angivne opsigelsesfrist, hvorfor selskabet burde have frigjort klageren fra sin autopolice pr. 20/6

1999. Da klageren imidlertid ikke har dokumenteret at have lidt et tab i den anledning, kan nævnet ikke pålægge selskabet at yde refusion af præmien.

Som følge af det ovenfor anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard